

ชื่อเรื่อง	ผลกระทบของการจัดระเบียบสังคมด้านสถานบันเทิงต่อ เยาวชนในสถานศึกษาจังหวัดมหาสารคาม 2545		
ผู้วิจัย	นายสมดี ศรีสังข์ ปริญญา ศศ.ม.(สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา)		
กรรมการที่ปรึกษา	อาจารย์ธรรมบุญ รวีผ่อง	ประธานกรรมการ	
	ดร.รังสรรค์ สิงห์เลิศ	กรรมการ	
	อาจารย์สุณี สาริตานันต์	กรรมการ	

สถาบันราชภัฏมหาสารคาม 2545

การวิจัยเชิงสำรวจครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาการปรับเปลี่ยนทางสังคม (Socialization) ซึ่งเป็นผลกระทบของการจัดระเบียบสังคมด้านสถานบันเทิงของจังหวัดที่ได้ปฏิบัติตามนโยบายและแผนปฏิบัติการของกระทรวงมหาดไทย ในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2544 จนถึงเดือนพฤษภาคม 2545 ของเยาวชนในสถานศึกษาในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม อายุ 16-22 ปี จำนวน 31,993 คน ซึ่งเป็นประชากร ได้กลุ่มตัวอย่าง 800 คน โดยใช้สูตรคำนวณของ ทาโรยามาเน่ (Taro Yamane') จากประชากรเป็นจำนวน 395 คน และการคูณจำนวนเท่าในวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ส่วนเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า จำนวน 70 ข้อ ซึ่งแยกเป็น 3 หมวด คือ หมวดข้อมูลทั่วไป 25 ข้อ หมวดปัจจัยทางสังคมวิทยา 25 ข้อ และหมวดผลกระทบหรือการปรับเปลี่ยนทางสังคม 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t - Test และ F - Test ผลกระทบของการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเฉพาะประเด็นที่สำคัญเด่นชัดสรุปได้ดังนี้

1. ผลกระทบของการจัดระเบียบสังคม

1.1 ก่อนการจัดระเบียบสังคม จำนวนเยาวชนนักศึกษาที่ไม่ไปเที่ยวสถานบันเทิงเลยมี 68.8% ภายหลังกการจัดระเบียบสังคม จำนวนเยาวชนนักศึกษาที่ไม่ไปเที่ยวสถานบันเทิงเลยเพิ่มเป็น 83.6%

1.2 ก่อนการจัดระเบียบสังคม เยาวชนนักศึกษาไปเที่ยวย่านโรงแรมวสุ 10.9%
 ภายหลังการจัดระเบียบสังคม เยาวชนนักศึกษาที่ไปเที่ยวที่เดียวกันลดลงเป็น 1.3%

1.3 ก่อนการจัดระเบียบสังคม เยาวชนนักศึกษาไปเที่ยวย่านแยกไฟแดงไป
 บ้านแก่ง 3.6% ภายหลังการจัดระเบียบสังคม เยาวชนนักศึกษาที่ไปเที่ยวย่านดังกล่าว ลดลงเป็น
 1.4%

1.4 เยาวชนนักศึกษา 15.1% เลิกใช้สารเสพติด ส่งผลให้จำนวนเยาวชน
 นักศึกษาที่ไม่ใช้สารเสพติดเพิ่มขึ้นจาก 81.0% ก่อนการจัดระเบียบสังคมเป็น 89.3% หลังการ
 จัดระเบียบสังคม

1.5 ความรู้ ความคิดเห็น และทัศนคติของเยาวชนนักศึกษาต่อการจัดระเบียบสังคม
 อยู่ในระดับปานกลาง และน่าสังเกตต่อไปว่าเกี่ยวกับเรื่องการหาโอกาสมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส
 ก็น่าสนใจ เรื่องการไปเที่ยวสถานบันเทิงก็ดี เรื่องการดื่มสุราก็ดีหรือเรื่องการเสพยาเสพติดก็ดี เยาวชน
 นักศึกษามหาสารคามถือเป็นเรื่องปกติสำหรับวัยของพวกเขา ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่า ผลกระทบ
 ที่ปรากฏในทางดีขึ้นดังกล่าวในข้อ 1.1-1.4 ข้างต้นอาจเป็นผลชั่วคราวเท่านั้น เพราะแนวคิด และ
 ทัศนคติพื้นฐานยังไม่มีเปลี่ยนแปลง

1.6 เมื่อพิจารณาคะแนนที่บ่งชี้ระดับผลกระทบโดยตรงของการจัดระเบียบสังคม
 ต่อพฤติกรรมด้านการพกอาวุธ การทะเลาะวิวาทในหรือนอกสถานบันเทิง ความถี่ของการไป
 เที่ยวสถานบันเทิงกับผลการเรียน การใช้สารเสพติด และการค้าประเวณี ผลปรากฏว่า ระดับ
 ของผลกระทบของการจัดระเบียบสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.95$) คะแนนที่บ่งชี้ระดับ
 ผลกระทบโดยอ้อม คือ เรื่องเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการแต่งตัว จิตสำนึก ความเข้มงวดของผู้
 ปกครอง และครูอาจารย์ และการลดพฤติกรรมเสี่ยงของเพศ ก็ปรากฏว่าอยู่ในระดับปานกลาง
 ($\bar{X} = 2.99$) เช่นกัน ซึ่งทำให้คะแนนผลกระทบโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) ด้วย

1.7 เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลในข้อ 1.1 - 1.4 กับ ข้อ 1.6 สามารถสรุปได้ว่า
 การจัดระเบียบสังคมของจังหวัดมหาสารคามตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทยนั้น ก่อให้เกิด
 ผลกระทบในทางดีขึ้นสำหรับระดับบุคคล แต่ในระดับภาพรวมตัวเลขยังไม่ชัดเจนพอที่จะสรุป
 ได้ว่ามีผลกระทบในทางดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ข้อความนี้อาจทำให้ข้อสันนิษฐานในข้อ 1.5 ที่
 ว่าผลกระทบในทางดีที่อ้างถึงนั้นอาจเป็นผลกระทบชั่วคราวนั้นมีน้ำหนักยิ่งขึ้นเป็นประเด็นที่น่า
 จะได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อพิสูจน์ความจริงต่อไป

2. เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับการปรับเปลี่ยนทางสังคม

2.1 หลังจากการจัดระเบียบสังคม เยาวชนนักศึกษาที่มีคะแนนผลการเรียนระหว่าง 2.3 ถึง 3.0 มีการปรับเปลี่ยนทางสังคมมากกว่าผู้ที่คะแนนผลการเรียนระหว่าง 1.6 ถึง 2.0 ($P=0.009$) แต่น้อยกว่าผู้ที่คะแนนผลการเรียน 3.6 ขึ้นไป ($P=0.027$) นอกจากนี้ การปรับเปลี่ยนทางสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 2.2.1)

2.2 หลังจากการจัดระเบียบสังคมแล้ว เยาวชนนักศึกษาที่ถูกเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีการปรับเปลี่ยนทางสังคมสูงกว่าเยาวชนผู้ถูกเลี้ยงดูแบบเผด็จการ (ตาราง 4.1.1)

3. เปรียบเทียบปัจจัยทางสังคมวิทยากับการปรับเปลี่ยนทางสังคม

3.1 หลังจากการจัดระเบียบสังคม เยาวชนนักศึกษาที่มีปัจจัยสังคมวิทยาส่วนบุคคลอื่นในระดับ “มาก” ปรากฏว่า มีการปรับเปลี่ยนทางสังคมสูงกว่าเยาวชนนักศึกษาที่มีปัจจัยสังคมวิทยาในระดับ “น้อย” และสูงกว่าผู้ที่ปัจจัยสังคมวิทยาระดับ “ปานกลาง” ด้วย ในขณะที่เดียวกันปัจจัยทางสังคมวิทยาระดับ “ปานกลาง” ก็ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนทางสังคมสูงกว่าระดับ “น้อย” ด้วย (ตาราง 2.9.1)

3.2 เยาวชนนักศึกษาเพศหญิงมีการปรับเปลี่ยนทางสังคมมากกว่าเพศชาย (ตาราง 3.1)

3.3 หลังจากการจัดระเบียบสังคม เยาวชนนักศึกษาที่มี อายุ 18-20 ปี มีการปรับเปลี่ยนทางสังคมสูงกว่าเยาวชนที่มี อายุ 21-22 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 3.3.1)

3.4 หลังจากการจัดระเบียบสังคม เพื่อนจะชักชวนเยาวชนที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเผด็จการไปเที่ยวสถานบันเทิงมากกว่าเยาวชนผู้ที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (ตาราง 3.11.1)

3.5 หลังจากการจัดระเบียบสังคม เยาวชนนักศึกษา ซึ่งมีปัจจัยสังคมวิทยาด้านสิ่งแวดล้อมปานกลางมีการปรับเปลี่ยนทางสังคมสูงกว่าเยาวชนซึ่งมีปัจจัยสังคมวิทยาด้านสิ่งแวดล้อมน้อย (ตาราง 3.11.1)

3.6 อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยทางสังคมวิทยากับการปรับเปลี่ยนทางสังคมโดยรวมพบว่า ไม่มีรายคู่ใดมีผลกระทบที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนทางสังคมโดยตรง, โดยอ้อม และโดยรวม มีจำนวน 9, 17 และ 4 ปัจจัย ดังได้นำเสนอประเด็นที่เด่นเป็นพิเศษข้างต้นนั้น ซึ่งให้เห็นชัดเจนว่าการจัดระเบียบสังคมที่จะก่อให้เกิดผลดีจริง จะต้องเน้นความสำคัญของ บทบาทและการมีส่วนร่วมอย่างจริงจังของครอบครัว, ครู, กลุ่มเพื่อน, ชุมชน และการใช้อำนาจรัฐอย่างโปร่งใส

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
Rajabhat Mahasarakham University

Title : The Impact of Social Ordering of Entertainment Places on the
Youths In Mahasarakham Educational Institutions, B.E. 2002

Author : Mr.Somdee Srisang **Degree:**M.A.(Social sciences for Development)

Advisors : Mr. Thammanoon Raveepong (Chairperson)
Dr. Rungsun Singhaluk (Committee)
Mrs. Sunee Sathitanant (Committee)

Rajabhat Institute Maha Sarakham, 2002

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the socialization of the 31,993 young students, as population 16-22 years old, in selected educational institutions within Muang Mahasarakham municipal area. That is, the socialization resulting from the social ordering project of Mahasarakham province implementing the priority policy of the Ministry for Internal Affairs from November 2001 to May 2002. The 800 subjects was derived from Yamane' scholars followed with the stratified random sampling method. The tools for data collection was a set of standardized questionnaires, consisting of 70 items and divided into 3 parts. That is, 25 items for general basic data, 25 items concerning sociological factors and 20 items on socialization. The data collected were statistically analyzed, using percentage, frequency, average and deviation (t-Test and F-Test). Among the most significant findings are as follows :

1. The impact of the social ordering project

After the social ordering project, it was found that

1.1 The number of young students not frequenting the entertainment places at all increased from 68.8 % to 83.6%.

1.2 The number of young students frequenting the Vasu Hotel area decreased from 10.3% to 1.3%.

1.3 The number of young students frequenting the red-light square on the road to Ban Kerng decreased by 1.4%.

1.4 The number of young students quitting narcotic substance was 15.1%, increasing the narcotic non-consuming student from 81.0% to 89.3%.

1.5 Nevertheless, their opinions and attitudes toward the social ordering project were not significant. Moreover, it was note worthy that the young students viewed extra-marital sex, frequenting entertainment places, drinking and consuming narcotic substance as a normal thing to do for their generation. There fore, it is possible that the positive results mentioned in 1.1 to 1.4 may be temporary, because their basic attitudes did not change.

1.6 The scores indicating the direct impact of the social ordering project on weapon carrying, violent conflicts at entertainment places, usage of narcotic substance and prostitution showed that the impact was average ($\bar{X}=2.95$). The scores indicating indirect impact and collective impact were also on the average, $\bar{X} = 2.99$ and $\bar{X}=2.97$, respectively.

1.7 Put side by side, the findings of 1.1-1.4 and of 1.6, it is possible to conclude that the social ordering project of Mahasarakham had significant impact on the socialization of some individual young students but on the whole, it was not possible to say so. This point may reinforce the hypothesis advanced in 1.5 above-- that the positive impact mentioned earlier may be a temporary phenomenon.

2. Comparing basic data with socialization

2.1 It was found that after the Social ordering project, young students with grade point average between 2.6 to 3.0 experienced a higher degree of socialization than those with grade point average between 1.6 to 2.0, but lower than those with grade point average, from 3.6 up. Other than these, no significant difference was found.

2.2 It was also found that young students raised in democratic families had a significant higher degree of socialization than those who were raised in dictatorial ones.

(Table 4.1.1)

3. Comparing sociological factors with socialization

3.1 After the social ordering project, it was found that young students with “many” sociological factors. And those with “average” sociological factors also experienced a higher degree of socialization than those with “few” sociological factors.

3.2 Young female students experienced a higher degree of socialization than their male counterparts.

3.3 The 16-20 years old experienced a higher degree of socialization than those who were 21-22 years old.

3.4 Young students from a dictatorial family background were more easily convinced by peer groups to frequent entertainment places than those from a democratic family background.

3.5 Young students with average sociological circumstances experienced a higher degree of socialization than those with poor sociological circumstances.

3.6 However, When comparing sociological factors with the collective socialization, no significant impact was found.

4. Recommendations

The findings of this study led us to recommend that for an effective action on Social ordering, an emphasis must be given to the important role and participation of the family, teachers, peer groups, the community and the transparent exercise of state power.